

Bilag 9

Assurandør-Societetet.

København, den 4. januar 1950.

Til folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

Ifølge § 8 i det i folketinget den 10. marts 1949 fremsatte forslag til lov om arbejderbeskyttelse skal der oprettes en arbejderbeskyttelsesfond, hvis midler i det væsentlige skal tilvejebringes ved bidrag fra de i henhold til ulykkesforsikringslovgivningen anerkendte ulykkesforsikringsselskaber og fra de statsanerkendte sygekasser. Bidragene skal for ulykkesforsikringsselskabernes vedkommende udgøre 4 pro mille af den årlige præmieindtægt af pligtig ulykkesforsikring.

I bemærkningerne til lovforslaget udtales det, at der af fonden vil kunne ydes tilskud til udstillingen for arbejderbeskyttelse, til hvilken ulykkesforsikringsselskaberne „for tiden betaler 1 pro mille af deres præmieindtægt ved lovpligtig ulykkesforsikring“. Endvidere anføres det, at da de anerkendte ulykkesforsikringsselskabers samlede præmieindtægt fra den lovpligtige ulykkesforsikring i regnskabsåret 1947 udgjorde ca. 14,6 millioner kroner, vil fonden med en bidragssats af 4 pro mille oppebære en indtægt fra selskaberne af 58 400 kr. Bidraget fra sygekasserne anslås til ca. 100 000 kr. og fondens samlede årsindtægt til ca. 160 000 kr.

Assurandør-Societetets Komité finder anledning til at henlede folketingsudvalgets opmærksomhed på, at de anførte forudsætninger for lovforslaget ikke er rigtige. For det første bidrager selskaberne ikke til udstillingen for arbejderbeskyttelse med en bestemt promille af deres præmieindtægt, men selskaberne betaler frivilligt og uafhængigt af præmieindtægten bidrag af forskellig størrelse, hvis samlede sum andrager ca. 10 000 kr. årlig. For det andet må det erindres, at lovgivningsmagten to gange efter 1947 har gennemført væsentlige udvidelser af ydelserne efter ulykkesforsikringsloven (love af 23. marts 1948 og 12. april 1949), hvilket har haft en væsentlig forhøjelse af præmierne til følge. Med en bidragssats på 4 pro mille ville selskabernes tilskud til arbejderbeskyttelsesfonden herefter komme til at andrage ca. 200 000 kr. eller omkring det tyvedobbelte af det nuværende frivillige bidrag og væsentlig mere end den samlede anslåede indtægt for fonden.

Assurandør-Societetets Komité finder det iøvrigt meget uheldigt, at man overhovedet påtænker at pålægge selskaberne en pligt til at betale bidrag til nævnte offentlige formål, ikke mindst under hensyn til, at selskabernes avance (administrationsudgifter) er begrænset ifølge loven og det endog må anses for usikkert, om forretningens forløb muliggør det for selskaberne at opnå de tilladte administrationsudgifter. Kan selskaberne ikke opnå disse, betyder det tab for dem at administrere den lovpligtige ulykkesforsikring, og dette tab vil yderligere blive forøget igennem en afgift som den påtænkte.

Man tillader sig derfor alvorligt at henstille, at den påtænkte afgift ikke pålægges forsikringsselskaberne, idet man tilføjer, at selskaberne også i fremtiden vil være villige til at yde frivillige bidrag, og at der formentlig kan forhandles om størrelsen heraf.

P. k. v.

S. L. Crone.

G. Larsen.